

Sygn. akt VIII U 181/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2021 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	sędzia Grzegorz Tyrka
Protokolant	Ewa Grychtoł

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2021 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy K. K. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

przy udziale Izby Administracji Skarbowej w K.

o podstawę wymiaru składek

na skutek odwołania K. K. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 12 stycznia 2021r. **nr** (...)

1. oddala odwołanie;
2. odstępuje od obciążenia ubezpieczonego K. K. (1) kosztami postępowania.

(-) sędzia Grzegorz Tyrka

Sygn. akt VIII U 181/21

UZASADNIENIE

Decyzją z 12 stycznia 2021r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. stwierdził, że kwota wypłaconej funkcjonariuszowi Służby Celno-Skarbowej K. K. przez płatnika – Izba Administracji Skarbowej w K. w 2018r. nagrody rocznej, należnej za 2017r., stanowi podstawę wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe.

W odwołaniu od decyzji ubezpieczony K. K. (1) domagał się jej zmiany przez stwierdzenie, że nie istniał obowiązek zaliczania i przekazania składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe z tytułu wypłaty nagrody rocznej za 2017r. w związku z jej wypłaceniem w 2018r.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w decyzji zaskarżonej.

W piśmie procesowym z 16 marca 2021r. zainteresowana Izba Administracji Skarbowej w K. oświadczyła, że przychyliła się do stanowiska organu rentowego i wniosła o oddalenie odwołania, a także o zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Bezsporne w sprawie są następujące okoliczności:

odwołujący K. K. (1) został zgłoszony przez płatnika – Izba Administracji Skarbowej do obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego, rentowych i wypadkowego w okresie od 1 marca 2017r. do 31 grudnia 2017r. jako funkcjonariusz Służby Celno –Skarbowej.

Za miesiąc luty 2018r. płatnik złożył za odwołującego raport imienny ZUS RCA z podstawą wymiaru składek na powyższe ubezpieczenia społeczne, uwzględniając w nim przychód z tytułu wypłaconej nagrody rocznej za 2017r.

Sąd zważył co następuje:

odwołanie K. K. (1) nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.6 ust.1 pkt 18a oraz art.12 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2017r. (tj. Dz.U. z 2021r., poz.423) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegały, z zastrzeżeniem art.8 i 9 osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej były funkcjonariuszami Służby Celnej Skarbowej.

W myśl art.18 ust.1 ustawy systemowej (w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2017r.) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych wymienionych w art.6 ust.1 pkt 18a, stanowił przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu służby.

W świetle art.7 pkt 2 i 6 ustawy o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin oraz niektórych innych ustaw – w ustawie z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2016r. poz.963 z późn. zm.) w art.6 ust.1 od 1 stycznia 2018r. został uchylony pkt 18a.

W dniu 26 sierpnia 2021r. sygn. III UZP 1/21 Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu zagadnienia prawnego przekazanego postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 10 lutego 2021r. sygn.. III AUa 906/20, podjął uchwałę, że: „ Nagroda roczna za 2017r. wypłacona funkcjonariuszowi Służby Celno-Skarbowej w 2018r., po ustaniu tytułu obowiązkowego ubezpieczenia społecznego, stanowi podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne (art.242 ust.1 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. o Krajowej Administracji Skarbowej, tekst jedn.: Dz.U. z 2021r. poz.422 w związku z art.18 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, tekst jedn.: Dz.U. z 2021r. poz.423) ”.

W kontekście zajętego przez Sąd Najwyższy stanowiska, które Sąd Orzekający w pełni podziela, należy stwierdzić, że organ rentowy prawidłowo przyjął, że obowiązujące do końca 2017r. przepisy uzasadniały przyjęcie, że nagroda roczna za 2017r. wypłacona odwołującemu w 2018r. stanowi podstawę wymiaru składek. Słusznie stwierdził organ rentowy, że dopiero wyłączenie funkcjonariuszy Służby Celno – Skarbowej z powszechnego systemu ubezpieczeń

społecznych od 1 stycznia 2018r. skutkuje brakiem obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne od uzyskanych przychodów ale dopiero za okresy ubezpieczeniowe rozpoczynające się od tego dnia.

W konsekwencji uznając, że zaskarżona decyzja odpowiada prawu, Sąd na podstawie art.477¹⁴ § 1 k.p.c. w pkt 1 wyroku oddalił odwołanie jako bezzasadne.

W pkt 2 wyroku Sąd odstąpił od obciążenia ubezpieczonego kosztami postępowania.

Zgodnie z powołanym art.102 k.p.c. wyrażającym zasadę słuszności, w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Do „wypadków szczególnie uzasadnionych” w judykaturze zalicza się zarówno okoliczności związane z samym przebiegiem procesu jak np. sytuacje wynikające z charakteru żądania, jego znaczenia dla strony, subiektywnego przekonania o zasadności roszczeń, jak i leżące na zewnątrz, które wyznacza sytuacja majątkowa i życiowa strony.

W ocenie Sądu w rozpoznawanej sprawie, biorąc po uwagę jej skomplikowany charakter, gdy w kwestii będącej przedmiotem postępowania istniały rozbieżności w orzecznictwie, które ostatecznie były przyczyną sformułowania pytania prawnego do Sądu Najwyższego, istniały podstawy do odstąpienia od obciążenia odwołującego K. K. (1) kosztami postępowania. W świetle prezentowanych w judykaturze poglądów odwołujący mógł pozostawać w subiektywnym przekonaniu, że jego żądanie jest uzasadnione.

(-) sędzia Grzegorz Tyrka